

KÖNYVTÁR ÉS KULTURFÖLÉNY.

Kevesen tudják, hogy — nagy történeti anyaga mellett — az ország legmodernebbül kezelt könyvtára a pécsi egyetemi könyvtár. Ez a kitünő intézmény a rendes hivatalos munkán kívül még kiadványokat is jelentet meg, — Fitz József igazgató szerkesztésében — amelyek szegény könyvtártani irodalmunkban kétszeres fontosságot nyernek. Az eddigi *Közlemények*ből kiemeljük a *Maurinum* könyvtárának leírását, amelyből kitéjük, hogy Riedl Frigyes és Badics Ferenc könyvei Pécsen vannak; az irodalmunkban szereplő pécsi témák bibliografiáját, Várkonyi Nándor összeállításában; a pécsi nyomtatványok jegyzékét (1773—1867) Vida Máriától. Az igazgató jelentéseiből is érdekes dolgokat tudunk meg. A szegedi egyetemi könyvtár évi gyarapodása 8—9000 kötet, a kolozsvári oláh könyvtáré pedig majdnem háromszor annyi: 24000. A sokat emlegetett kulturfölény illúzió lesz, ha ez így folytatódik tovább.*) A jelentésből idézzük még a következő mondatot: „A tanári olvasó szoba egyetemi tanárok használatára mindenkor (ünnepnapokon is) nyitva áll“. Ez azt jelenti, hogy a használat nincs hivatalos időhöz kötve: ideális helyzet, amit minden bibliofil könyvtárlátogató örömmel és irigységgel vehet tudomásul. A 12. sz. *Közleményben* Horváth Margit írja meg a *Klimo-könyvtár* alapításának történetét levéltári adatok alapján.

(Szeged.)

Édes Gergely.

LEVELESTÁR.

Jobb lelkek híven lelkezik tovább A méla költő bús és bölcs igéit... írja igen szépen Sajó Sándor Aranyról írt jubiláris ódájában. De meddig akarnak még a költők ezekből az igékből élni? És mért híven, mikor korunknak érzeménye más igéket vár? Arany sem elégedett meg azzal, hogy Petőfi igéit híven lelkezzék tovább. — *Thurzó Pál*. Lakáscímet kérünk. — *Gál István*. A Széphalom elvi cikkei a modern irodalomtudománnyal kapcsolatban: 1927: 189, 147, 124, 8, 210, 322, 428, 444; 1928: 118, 37, 81, 96, 192, 273, 449, 186, 266, 347, 439, 59, 472; 1929: 402, 82, 171, 233, 27, 103, 43, 274; 1930: 25, 177, 47, 17, 75, 144, 278; 1931: 86, 96, 125. — *Nemzeti Szocialista Magyar Munkáspárt*. A nemrég megjelent pártprogram szerint magyar állampolgár csak árja származású egyén lehet. Ez annyit jelent, hogy zárjuk ki a magyar közösségből a nemindogermán származású magyarokat és csak a német-tót-oláh-szerb származású magyarokat fogadjuk el igaz magyaroknak... Nem kell nyelvésznek lenni ahhoz, hogy az árja szó értelmével tisztában legyünk. Egyébként nyilván ez is németből van fordítva, mint az újabb idők annyi félművelt „magyar“ jelszava. — *Volt némi humor* abban a jelenetben, mikor a magyar ókonzervatív irodalmárok egyik eminens képviselője egy olasz politikus előtt beszédet mondott a két ország szellemi együttműködéséről és válaszul azt kellett hallania, hogy igen, igen, jól ismerjük az önök nagy költőjét, Ady Endrét...

*) V. ö. Zolnai Béla, *Uj könyvtárpolitika*, Délmagyarország 1932 nov. 28.